

عنوان مقاله:

رشد فقرزدا در مناطق شهری ایران (رویکرد تعیین کانون های سیاستگذاری بر اساس فعالیت ها و گروه های شغلی)

محل انتشار:

فصلنامه نظریه های کاربردی اقتصاد، دوره 9، شماره 3 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

الهام حشمتی دیاری - دانشجوی دکترای اقتصاد شهری و منطقه ای دانشگاه رازی

سهراب دل انگیزان - دانشیار اقتصاد دانشگاه رازی

محمد شریف کریمی - دانشیار اقتصاد دانشگاه رازی

خلاصه مقاله:

هدف اصلی این مقاله اندازه گیری رشد فقرزدا در مناطق شهری ایران با استفاده از ماتریس چانونا (۲۰۲۰) و رتبه بندی دسته های فعالیت و گروه های شغلی در مناطق شهری ایران بر اساس رشد فقرزدا با تکنیک تاپسیس اقلیدسی می باشد. بدین منظور از داده های هزینه و درآمد خانوارهای شهری ایران طی دوره ۱۳۹۲-۱۳۹۸ استفاده شده است. نتایج نشان می دهد که طی دوره تحت بررسی تنها دوره یک ساله ۱۳۹۵-۱۳۹۶ رشد و توزیع درآمد هردو به نفع فقرا عمل کرده اند و رشد فقرزدا بوده است. لکن در دوره ۱۳۹۴-۱۳۹۵ باوجود رشد، فقر افزایش یافته و رشد فقرزدا بوده است. در سایر سال ها شاخص چانونا دال بر افزایش فقر بوده است. همچنین نتیجه الگوی تاپسیس نیز نشان می دهد که در میان دسته های فعالیت «فعالیت های مالی و بیمه ای» و در میان گروه های شغلی؛ گروه «کارمندان امور اداری و دفتری» در رتبه نخست فقرزدایی بر اساس معیارهای سه گانه رشد، فقر و نابرابری قرار می گیرند. بنابراین برای کاهش فقر توصیه می شود که در برنامه ریزی ها و سیاست گذاری های اقتصادی به رشد و بازتوزیع درآمد توجه توامان صورت گیرد؛ تا همچون دوره ۱۳۹۵-۱۳۹۶ فقر کاهش یابد. چراکه توجه تنها به رشد مانند دوره ۱۳۹۴-۱۳۹۵ می تواند فقر را در سطح کشور بیفزاید. به علاوه اگرچه که بهبود وضعیت توزیع درآمدها می تواند به قدری باشد که حتی باوجود نبود رشد نیز، فقر کاهش یابد؛ اما در سایر دوره های یک ساله بررسی شده می توان مشاهده کرد که عدم توجه به رشد منجر به افزایش فقر در کشور گشته و تغییرات نابرابری به تنهایی بر افزایش فقر فائق نیامده است.

کلمات کلیدی:

رشد فقرزدا، فقر، رشد، نابرابری، استان های ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1580577>

